"ELS PARAIGÜES DESAPAREGUTS"

1. Llig la següent història de misteri i respon les preguntes sobre ella.

Miranda, la bibliotecària, mirà per la finestra. Feia un dia preciós, però el seu home li havia deixat una nota que deia: "Agafa el paraigua. Al migdia, plourà a bots i barrals!"

Si el seu home no fóra seriós com un examen final, hauria pensat que era una broma... Però, com que era de tot menys bromista, decidí fer-li cas i agafar-lo.

En eixir de casa s'adonà que tot el poble portava paraigua. Allò era increïble. Com podia ser que tots saberen que, al migdia, plouria a bots i barrals...? No obstant això, posà a l'entrada de la biblioteca dos paraigüers que, en un moment, estaven plens.

El matí passà sense sobresalts. A l'hora de tancar, Miranda tornà a mirar per la finestra. Ni un núvol a la vista! Aleshores, quan la gent s'acostà als paraigüers, s'alçà una cridòria com no s'havia sentit mai en cap biblioteca del món. Tots els paraigües havien desaparegut! Absolutament tots!

De seguida descobriren que els paraigües havien desaparegut també del forn i de la botiga de roba, de la sala d'espera del metge i del poliesportiu, del mercat i de la farmàcia. Ras i curt: en el poble no en quedava ni un!

S'improvisà una reunió de veïns en la mateixa biblioteca i Miranda començà un interrogatori que tots trobaren estrany. I és que la bibliotecària no preguntava com era cada paraigua perdut, de quin color, de quina mida... Ni tan sols on havia desaparegut! Tot això semblava no interessar-li gens ni miqueta. Preguntava només, una vegada i una altra, en quina ràdio havien sentit que aquell dia plouria, en quina televisió ho havien vist o en quin diari ho havien llegit.

Al cap d'una estona, amb un cabàs de paciència, quedà claríssim que ningú dels presents s'havia assabentat que aquell dia plouria per la ràdio, per la televisió o pels diaris. La notícia havia arribat, en tots els casos, per boca d'un xiquet o d'una xiqueta del poble... Què volia dir allò? Miranda no hi tenia cap dubte: allò volia dir que la xicalla del poble era la responsable de la desaparició dels paraigües!

La reunió de la biblioteca es traslladà al carrer, on comprovaren que no es veien xiquets enlloc. On s'havia ficat aquella colla de dimonis? I, més important encara, què havien fet dels seus paraigües?

Miranda tragué de la butxaca un altre grapat de paciència i organitzà la gent en sis grups. Si cada grup eixia per cada un dels carrers que partien de la plaça, la xicalla no tindria on amagar-se...

Però, quan estava a punt de començar l'expedició, un xiquet llançà un xiulit des de l'altre costat de la plaça. En vore'l, tot el món li anà al darrere sense posar-se d'acord i en un tres i no res, seguint-lo, arribaren al parc.

Aleshores, una cridòria de sorpresa s'alçà entre la gent. Els menuts del poble, farts de demanar un tendal que els protegira del sol i de la pluja mentre jugaven, se n'havien fabricat un! Els paraigües desapareguts, enganxats els uns als altres, cobrien ara la zona de joc. Totes les mirades es clavaren en l'alcaldessa, que tots els anys prometia el tendal però no el posava mai. I ella, després d'escurar-se la gola, digué amb una miqueta de vergonya:

–Demà mateix l'encarregaré. Paraula!

Aleshores esclataren els aplaudiments i les rialles mentre cada un arreplegava el seu paraigua. En desfer aquell tendal multicolor, el sol caigué a plom sobre la gent, tan a plom que ningú es trobà amb cor d'enfadar-se amb la xicalla.

LIVEWORKSHEETS

2. Tria. Quin és el fet misteriós de la història?

3. Tria l'opció què explica el que passa entre aquests dos moments:

Quan Miranda, la bibliotecària, ix de casa.

Quan els veïns es reuneixen a la biblioteca.

4. Arrossega al costat de cada part de la història escrivint una oració en cada apartat.

EL MISTERI LA INVESTIGACIÓ LA SOLUCIÓ DEL MISTERI

- Tots els paraigües havien desaparegut i cap veí del poble trobava el seu per cap lloc.
- Els xiquets i xiquetes del poble havien agafat els paraigües per fer un tendal.
- Martina començà a interrogar a tota la gent del poble per intenar esbrinar el que havia ocorregut.

5. Copia. Què significa l'expressió "ploure a bots i barrals"?

- Ploure a poc a poc.
- Ploure moltíssim.

6. Digues quina d'aquestes expressions de la lectura equival a «en poques paraules».

En un tres i no res Ras i curt

7. Tria l'opció correcta per explicar el pla que dugueren a terme els xiquets.

1 Van fer córrer la veu que →

2 Van agafar →

3 Van fabricar amb →

4 Van portar els veïns fins al parc perquè →

8. Reflexiona i tria la resposta correcta:

Què havien demanat els xiquets feia temps?

Per què?

Què volien aconseguir els xiquets amb el seu pla: construir-se un tendal o cridar l'atenció dels adults?

Què t'ho fa pensar?

LIVEWORKSHEETS